

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	3Sžp/8/2013
Identifikačné číslo spisu:	1012201817
Dátum vydania rozhodnutia:	11.06.2013
Meno a priezvisko:	JUDr. Jana Zemková
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2013:1012201817.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Jany Zemkovej PhD. a členov senátu JUDr. Ivana Rumanu a JUDr. Gabriely Gerdovej v právnej veci žalobcov: 1. A. D., bytom I., Z., 2. A. D. - J., so sídlom I. Z., obaja právne zastúpení JUDr. Ladislavom Lukáčom, advokátom, Hlavná 19, Prešov, proti žalovanému: Ministerstvo dopravy, výstavby a regionálneho rozvoja Slovenskej republiky, Námestie Slobody 6, Bratislava, za účasti ďalšieho účastníka: Slovenská správa ciest, Miletičova 19, Bratislava, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. 16137/2012/SVBP/z.35532/Pi zo dňa 09. augusta 2012, konajúc o odvolaní ďalšieho účastníka proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave č. k. 6S/30/2012-109 zo dňa 18. januára 2013, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Bratislave č. k. 6S/30/2012-109 zo dňa 18. januára 2013 p o t v r d z u j e.

Žalovaný j e p o v i n n ý zaplatiť žalobcom 1 a 2 náhradu trov odvolacieho konania 165,56 € do 30 dní od právoplatnosti rozsudku na účet právneho zástupcu žalobcov 1 a 2 JUDr. Ladislava Lukáča, advokáta, Prešov.

Odôvodnenie

I.

Krajský súd v Bratislave napadnutým rozsudkom zrušil rozhodnutie žalovaného č. 16137/2012/SVBP/z.35532/Pi zo dňa 09.08.2012, ako aj prvostupňové rozhodnutie Krajského stavebného úradu v Prešove č. 2012-37/800-5/SP-DA zo dňa 19.03.2012 podľa § 250j ods. 2 písm. c/, d/, e/ Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len O.s.p.) a vec vrátil žalovanému na ďalšie konanie. Prvostupňovým rozhodnutím správneho orgánu bola podľa § 108 ods. 2 písm. f/ zákona č. 50/1976 Zb. o územnom plánovaní a stavebnom poriadku (stavebný zákon) v znení neskorších predpisov (ďalej len zákon č. 50/1976 Zb.) na základe návrhu Slovenskej správy ciest, vo verejnom záujme, v prospech Slovenskej republiky vyvlastnená parcela KN-C XXXX/X o výmere 287 m² - zastavané plochy a

nádvorí, vedená na LV č. XXXX katastrálne územie (ďalej len k.ú.) Z. vlastníčky A. D. za náhradu 22.994,44 €. Véc bola Najvyššiemu súdu Slovenskej republiky predložená dňa 02.04.2013 bez administratívneho spisu. Predmetný administratívny spis bol dodatočne predložený dňa 07.05.2013.

Krajský súd v odôvodnení rozsudku uviedol, že z obsahu administratívneho spisu zistil, že na vyvlastňovanej nehnuteľnosti žalobkyne 1, stavia žalobca 2, na základe dodatočného stavebného povolenia č. P-2006/569-Se zo dňa 03.03.2006 stavbu - Prístavba skladovacej haly a obchodných priestorov. So žalobcom 2 však prvostupňový správny orgán nekonal ako s účastníkom vyvlastňovacieho konania a to aj napriek skutočnosti, že jeho práva boli napadnutými rozhodnutiami dotknuté. Týmto vznikla procesná vada konania, ktorá má za následok nezákonnosť oboch napadnutých rozhodnutí. Ďalším pochybením žalovaného bola skutočnosť, že sa nedostatočne vysporiadal s duplicitou územných rozhodnutí z 03.03.2006 a z 21.01.2009. V žiadnom prípade nepostačuje odôvodnenie v rozhodnutí žalovaného na str. 7, štvrtý odsek, že žalovaný si osvojil právnu argumentáciu navrhovateľa vyvlastnenia: „rozhodnutie o dodatočnom povolení stavby zo dňa 03.03.2006, vydané Mestom Prešov, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 07.03.2006 bolo vydané v čase, kedy bolo platné a účinné všeobecne záväzné nariadenie (ďalej len VZN) Mesta Prešov č. 140/2005, ktorým sa vyhlasuje záväzná časť územného plánu Mesta Prešov. Z grafickej časti tohto VZN bola zrejme trasa líniovej stavby, ktorej trasa sa dodnes v územnom pláne Mesta Prešov nezmenila. Z tohto dôvodu zastávame názor, že Mesto Prešov v čase konania o dodatočné povolenie stavby zrejme dostatočne neprihliadlo na ciele a zámery územného plánovania.“ Žalovanému však neprislúcha hodnotiť pochybenie stavebného úradu pri vydaní dodatočného stavebného povolenia zo dňa 03.03.2006, ktoré je právoplatné, a teda je ním viazaný. Základným predpokladom vyvlastnenia je územné rozhodnutie, a preto z dôvodu duplicity územných rozhodnutí zrušil tak prvostupňové, ako aj druhostupňové administratívne rozhodnutie.

II.

Proti rozsudku krajského súdu podal ďalší účastník včas odvolanie a navrhol, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Bratislave č. k. 6S/30/2012-109 zo dňa 18.01.2013 zrušil a vrátil súdu prvého stupňa na ďalšie konanie.

V dôvodoch uviedol, že ako stavebník líniovej stavby - pozemnej komunikácie „I/68 Prešov - odbočka Škultétyho - ZVL“, ktorá je stavbou vo verejnom záujme, disponuje právoplatným a vykonateľným rozhodnutím o umiestnení stavby č. B/23328/2008-Tu zo dňa 21.01.2009, ktoré vydalo Mesto Prešov ako vecne a miestne príslušný stavebný úrad a ktoré nadobudlo právoplatnosť a vykonateľnosť dňa 19.03.2009. Žalobca 2 disponuje rozhodnutím Mesta Prešov č. P-2006/569-Se zo dňa 03.03.2006, ktoré nadobudlo právoplatnosť a vykonateľnosť dňa 07.03.2006 a ktorým mu bola dodatočne povolená stavba „Prístavba skladovacej haly a obchodných priestorov“, ktorá je umiestnená na pozemku parc. č. 6206/1, k.ú. Prešov. Pritom poukázal na ustanovenia § 88a ods. 1, 4, 9 zákona č. 50/1976 Zb., z ktorých nevyplýva, že s rozhodnutím o dodatočnom povolení stavby sa spája územné konanie, a teda, že rozhodnutie o dodatočnom povolení stavby sa považuje za územné rozhodnutie. S konaním o dodatočnom povolení stavby sa môže spojiť iba kolaudačné rozhodnutie, ak je dodatočne povoľovaná stavba už dokončená. V danom prípade teda nejde o duplicitu územných rozhodnutí. Ďalší účastník ako investor a stavebník predmetnej líniovej stavby, ak chce nadobudnúť stavebné povolenie, musel požiadať stavebný úrad o vydanie rozhodnutia o umiestnení stavby. Keďže tu ide o stavbu vo verejnom záujme, teda o stavbu, pre účel ktorej je možné pozemky vyvlastniť, podľa § 38 zákona č. 50/1976 Zb. možno na takúto stavbu vydať rozhodnutie o umiestnení stavby aj bez súhlasu vlastníkov pozemkov dotknutých touto stavbou. Poukázal na § 108 ods. 1, § 109 ods. 1, § 110 ods. 2 zákona č. 50/1976 Zb., z ktorých vyplýva, že príslušnému stavebnému úradu rozhodujúcemu o vyvlastnení, neprislúcha v prípade, že navrhovateľ disponuje právoplatným a vykonateľným územným rozhodnutím, toto územné rozhodnutie preskúmať, a to či už z hľadiska jeho zákonnosti, alebo z hľadiska jeho súladu s cieľmi a zámermi územného plánovania a už vôbec nie so zreteľom na to, či na dané územie boli už vydané územné rozhodnutia skôr, než bolo vydané územné rozhodnutie, ktorým sa dokazuje, že vyvlastnenie je v súlade s cieľmi a zámermi územného plánovania. Vo vyvlastňovacom konaní je irelevantné, či na danom území boli vydané iné územné rozhodnutia, alebo na danom území boli postavené iné stavby, a to

z dôvodu, že v zmysle § 108 ods. 1 zákona č. 50/1976 Zb. pozemky a stavby potrebné na uskutočnenie stavieb vo verejnom záujme možno vyvlastniť. V danom prípade však nejde o duplicitu územných rozhodnutí, preto administratívne orgány nepochybili, ak sa touto duplicitou nezaoberali spôsobom, ktorý naznačil súd prvého stupňa. Ďalší účastník zastáva názor, že ako žalovaný, tak aj prvostupňový správny orgán pochybili v nesprávnom vyhodnotení tej skutočnosti, že na predmete vyvlastnenia sa nachádza dodatočne povolená rozostavaná stavba vo vlastníctve žalobcu 2, čo má za následok zmenu postavenia žalobcu 2 vo vyvlastňovacom konaní. Na záver ďalší účastník uviedol, že súd prvého stupňa vychádzal z nesprávneho právneho posúdenia veci, ak tvrdí, že došlo k duplicite územných rozhodnutí, v čom mal spočívať hlavný dôvod pre zrušenie oboch žalobou napadnutých rozhodnutí.

III.

Žalovaný v písomnom vyjadrení k odvolaniu uviedol, že naďalej trvá na svojich písomných vyjadreniach vo veci a s podaným odvolaním ďalšieho účastníka sa stotožňuje.

IV.

Právny zástupca žalobcov 1, 2 vo vyjadrení k odvolaniu navrhol, aby odvolací súd podané odvolanie zamietol a rozsudok Krajského súdu v Bratislave č. k. 6S/30/2012-109 zo dňa 18.01.2013 ako vecne správny potvrdil. Vo vyjadrení poukázal na to, že aj ďalší účastník sa stotožňuje s tým, že správne orgány pochybili, pokiaľ vydali rozhodnutie o vyvlastnení parcely, na ktorej žalobca 2 stavia riadne povolenú stavbu.

Ďalej uviedol, keďže rozhodnutie o dodatočnom povolení stavby a tým, aj rozhodnutie o umiestnení stavby „Prístavba skladovacej haly a obchodných priestorov“ zo dňa 03.03.2006 nebolo nahradené iným, preto je duplicitne vydané rozhodnutie Prot. č. B/23328/2008-Tu zo dňa 21.01.2009 o umiestnení líniovej stavby „I/68 Prešov - odbočka Škultétyho -ZVL“ nezákonné, pretože zákon č. 50/1976 Zb. nepripúšťa možnosť vydať na jedno územie viac územných rozhodnutí. V rozhodnutí Mesta Prešov Prot. č. B/23328/2008-Tu zo dňa 21.01.2009 absentuje jasný a určitý výrok o zmene územného rozhodnutia a nahradení ho novým územným rozhodnutím, čo znamená, že Mesto Prešov nerozhodlo, že nahrádza pôvodné právoplatné dodatočné povolenie stavby „Prístavba skladovacej haly a obchodných priestorov“ zo dňa 03.03.2006 č. P-2006/569-Se, novým územným rozhodnutím, tak aby bol výrok v súlade s § 41 zákona č. 50/1976 Zb. (obdobne rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 2Sžo/237/2010 zo dňa 19.10.2011).

V.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 O.s.p.), preskúmal odvolaním napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa v rozsahu a z dôvodov uvedených v odvolaní (§ 212 ods. 1 O.s.p.) bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 250ja ods. 2 veta prvá O.s.p.) a po tom, ako bolo oznámenie o verejnom vyhlásení rozsudku vyvesené na úradnej tabuli súdu a na internetovej stránke Najvyššieho súdu Slovenskej republiky www.nsud.sk, najmenej päť dní vopred, v senáte rozhodol pomerom hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 zák. č. 757/2004 Z.z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom od 01. mája 2011) a rozsudok verejne vyhlásil (§ 156 ods. 1, 3 O.s.p.).

Z obsahu administratívneho spisu senát odvolacieho súdu zistil, že Krajský stavebný úrad v Prešove, odbor štátnej stavebnej správy na návrh Slovenskej správy ciest vydal rozhodnutie č. 2012-37/800-5/SP-DA zo dňa 19.03.2012, ktorým vyvlastnil pozemok žalobkyne 1, vedený Správou katastra Prešov na liste vlastníctva (ďalej len LV) č. XXXX, nachádzajúci sa v k.ú. Z., obec Z., parc. č. KN-C XXXX/X o výmere 287 m². Rozsah vyvlastnenia bol v súlade s geometrickým plánom č. 31688560-16/09 zo dňa 06.02.2009 overeného Správou katastra Prešov pod č. 417/2009 zo dňa 30.03.2009. Náhrada za vyvlastňovanú nehnuteľnosť - pozemok bola stanovená na základe vypracovaného znaleckého posudku vo výške 22.994,44 €. Znalecký posudok vypracoval znalec Ing. Z.J. z odboru stavebníctvo, odvetvie pozemné stavby, odhad hodnoty nehnuteľností, ako výsledný znalecký posudok

č. 143/2011 zo dňa 06.12.2011, keďže do konania boli prv predložené dva znalecké posudky - prvý vypracovaný znalcom Ing. O. D.. 115/2009 zo dňa 13.09.2009 - objednávateľom bola Slovenská správa ciest, organizačná zložka Investičná výstavba a správa ciest Košice, ktorým bola stanovená výška primeranej náhrady 17.004,75 € a druhý posudok, vypracovaný Ing. A. K.. 130/2010 zo dňa 17.06.2010 - objednávateľom bola žalobkyňa 1, ktorým bola stanovená výška primeranej náhrady vo výške 27.632,36 €.

Vývlastnenie nehnuteľnosti bolo za účelom výstavby líniovej stavby „I/68 - Prešov - odbočka Škultétyho - ZVL“ v zmysle § 108 ods. 2 písm. f/ zákona č. 50/1976 Zb. v spojení s § 17 zákona č. 135/1961 Zb. o pozemných komunikáciách (cestný zákon) v znení neskorších predpisov (ďalej len zákon č. 135/1961 Zb.). Žalovaný napadnuté prvostupňové rozhodnutie rozhodnutím č. 16137/2012/SVBP/z.35532/Pi zo dňa 09.08.2012 potvrdil.

Podľa § 110 ods. 1 zákona č. 50/1976 Zb. vyvlastniť možno len vtedy, ak cieľ vyvlastnenia nemožno dosiahnuť dohodou alebo iným spôsobom.

Podľa § 110 ods. 2 zákona č. 50/1976 Zb. vyvlastnenie musí byť v súlade s cieľmi a zámermi územného plánovania a ten sa dokazuje územným rozhodnutím. Pokiaľ účel, na ktorý sa vyvlastňuje, nevyžaduje vydanie územného rozhodnutia, skúma sa súlad s cieľmi a zámermi územného plánovania priamo vo vyvlastňovacom konaní.

Podľa § 110 ods. 3 zákona č. 50/1976 Zb. vyvlastnenie sa môže uskutočniť len v nevyhnutnom rozsahu. Ak možno účel vyvlastnenia dosiahnuť iba obmedzením práva, nemožno právo odňať v plnom rozsahu. Ak sa vyvlastnením prevádza vlastnícke právo iba k časti pozemku alebo sa obmedzuje iné právo k pozemku alebo stavbe a vlastník alebo iný oprávnený by nemohol využívať zostávajúcu časť pozemku alebo obmedzené právo k pozemku alebo stavbe, prípadne by ich mohol užívať len s neprimeranými ťažkosťami, rozšíri sa vyvlastnenie aj na zostávajúcu časť, pokiaľ o to vlastník alebo iný oprávnený požiada.

Podľa § 140 zákona č. 50/1976 Zb. ak nie je výslovne ustanovené inak, vzťahujú sa na konanie podľa tohto zákona všeobecné predpisy o správnom konaní.

Podľa § 14 ods. 1 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní (správny poriadok) v znení neskorších predpisov (ďalej len správny poriadok) účastníkom konania je ten, o koho právach, právom chránených záujmoch alebo povinnostiach sa má konať alebo koho práva, právom chránené záujmy alebo povinnosti môžu byť rozhodnutím priamo dotknuté; účastníkom konania je aj ten, kto tvrdí, že môže byť rozhodnutím vo svojich právach, právom chránených záujmoch alebo povinnostiach priamo dotknutý, a to až do času, kým sa preukáže opak.

Podľa § 88a ods. 1 zákona č. 50/1976 Zb. ak stavebný úrad zistí, že stavba bola postavená bez stavebného povolenia alebo v rozpore s ním, začne z vlastného podnetu konanie a vyzve vlastníka stavby, aby v určenej lehote predložil doklady o tom, že dodatočné povolenie nie je v rozpore s verejnými záujmami chránenými týmto zákonom, najmä s cieľmi a zámermi územného plánovania, a osobitnými predpismi. Ak bola stavba začatá bez právoplatného stavebného povolenia, ktoré už bolo vydané, stavebný úrad posúdi súlad stavby s verejnými záujmami na základe záväzných stanovísk podľa § 140b a podkladov predložených v stavebnom konaní.

Podľa § 88a ods. 4 zákona č. 50/1976 Zb. v rozhodnutí o dodatočnom povolení stavby stavebný úrad dodatočne povolí už vykonané stavebné práce a určí podmienky na dokončenie stavby alebo nariadi úpravy už realizovanej stavby.

Podľa § 39 ods. 4 zákona č. 50/1976 Zb. stavebný úrad spojí územné konanie o umiestnení stavby so stavebným konaním pri jednoduchej stavbe alebo jej prístavbe a nadstavbe, ak sú podmienky umiestnenia jednoznačné vzhľadom na pomery v území; pri ostatných stavbách tak urobí za predpokladu, že podmienky na ich umiestnenie vyplývajú z územného plánu zóny.

Senát odvolacieho súd dáva do pozornosti, že úlohou súdu pri preskúmaní zákonnosti rozhodnutia a postupu správneho orgánu podľa piatej časti druhej hlavy Občianskeho súdneho poriadku (§ 247 a nasl. O.s.p.) je posudzovať, či správny orgán vecne príslušný na konanie, si zadovážil dostatok skutkových podkladov pre vydanie rozhodnutia, či zistil vo veci skutočný stav, či konal v súčinnosti s účastníkom konania, či rozhodnutie bolo vydané v súlade so zákonmi a inými právnymi predpismi a či obsahovalo zákonom predpísané náležitosti, teda či rozhodnutie správneho orgánu bolo vydané v súlade s hmotnoprávnymi ako aj s procesnoprávnymi predpismi. Zákonnosť rozhodnutia správneho orgánu je podmienená zákonnosťou postupu správneho orgánu predchádzajúcemu vydaniu napadnutého rozhodnutia. Pri preskúmaní zákonnosti rozhodnutia je pre súd rozhodujúci skutkový stav, ktorý tu bol v čase vydania napadnutého rozhodnutia. Súd môže vykonať dôkazy nevyhnutné na preskúmanie napadnutého rozhodnutia (§ 250i ods. 1 O.s.p.). V rámci správneho prieskumu súd teda skúma aj procesné pochybenia správneho orgánu namietané v žalobe, či uvedené procesné pochybenie správneho orgánu je takou vadou konania pred správnym orgánom, ktorá mohla mať vplyv na zákonnosť napadnutého rozhodnutia (§ 250i ods. 3 O.s.p.). Pri rozhodnutí, ktoré správny orgán vydal na základe zákonom povolenej voľnej úvahy (správne uváženie), preskúmava súd iba, či také rozhodnutie nevybočilo z medzí a hľadísk ustanovených zákonom. Súd neposudzuje účelnosť a vhodnosť správneho rozhodnutia (§ 245 ods. 2 O.s.p.).

Senát odvolacieho súdu konštatuje vecnú správnosť napadnutého rozsudku súdu prvého stupňa. Krajský súd uviedol ako jeden z dôvodov zrušenia rozhodnutia žalovaného a prvostupňového rozhodnutia vadu administratívneho konania a to, že prvostupňový správny orgán a ani žalovaný nekonali so žalobcom 2 ako s účastníkom vyvlastňovacieho konania.

Z listu vlastníctva č. XXXX k.ú. Z. vyplýva, že žalobca 1 nie je vlastníkom stavieb, nachádzajúcich sa na pozemkoch žalobcu 1 (parc. č. XXXX/X, XXXX/X., XXXX/X, XXXX/X). Z listu vlastníctva č. XXXXX vyplýva, že vlastníkom stavieb na parc. č. XXXX/X, XXXX/X, XXXX/X, XXXX/X je žalobca 2. Na vyvlastňovacie konanie nie je aplikácia správneho poriadku vylúčená, preto je nevyhnutné postupovať v súlade s § 14 ods. 1 správneho poriadku. V zmysle ustálenej judikatúry najvyššieho súdu nie je opomenutie účastníka správneho konania len formálnou vadou, ale je to taká vada, ktorá má vplyv na zákonnosť preskúmaného rozhodnutia. Súd prvého stupňa správne uviedol, keďže zákon č. 50/1976 Zb. neustanovuje okruh účastníkov vyvlastňovacieho konania, bolo v danej veci potrebné aplikovať ustanovenie § 14 ods. 1 správneho poriadku. Žalobca 2, ako vlastník stavieb na vyvlastňovaných pozemkoch bol osobou, ktorej práva, právom chránené záujmy alebo povinnosti mohli byť administratívnym rozhodnutím priamo dotknuté. Z toho dôvodu mal byť aj žalobca 2 účastníkom vyvlastňovacieho konania.

Súd prvého stupňa sa ďalej zaoberal duplicitou územných rozhodnutí zo dňa 03.03.2006 a z 21.01.2009. Rozhodnutie o dodatočnom povolení stavby č. P-2006/569-Se zo dňa 03.03.2006, ktoré bolo vydané Mestom Prešov a nadobudlo právoplatnosť dňa 07.03.2006 nie je možné v zmysle ustanovení § 88a, § 39a ods. 4 zákona č. 50/1976 Zb. považovať za územné rozhodnutie, keďže územné konanie o umiestnení stavby sa spája so stavebným konaním v zmysle § 39a ods. 4 zákona č. 50/1976 Zb. Z ustanovenia § 88a zákona č. 50/1976 Zb. nevyplýva, že by sa aj v prípade konania o dodatočnom povolení stavby spájalo toto konanie s územným konaním analogicky podľa § 39a ods. 4 zákona č. 50/1976 Zb. Ani z rozhodnutia o dodatočnom povolení stavby č. P-2006/569-Se zo dňa 03.03.2006 nevyplýva, že by bolo s konaním o dodatočnom povolení stavby spojené aj územné konanie o umiestnení stavby v zmysle § 39a ods. 4 zákona č. 50/1976 Zb. Je nepochybné, že rozhodnutím o vyvlastnení bude dotknuté aj predmetné povolenie č. P-2006/569-Se zo dňa 03.03.2006, preto je potrebné, aby do vyvlastňovacieho konania boli pribratí všetci tí, ktorých práva, právom chránené záujmy alebo povinnosti môžu byť vydaním rozhodnutia o vyvlastnení dotknuté.

Vzhľadom na uvedené odvolací súd preskúmajúc napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa v rozsahu odvolacích dôvodov namietaných ďalším účastníkom v odvolaní, dospel k záveru, že pokiaľ súd prvého stupňa žalobe vyhovel z dôvodu, že v administratívnom konaní došlo k takej vade, ktorá má za následok

nezákonnosť rozhodnutia, rozhodol vo veci správne a v súlade so zákonom, a preto napadnutý rozsudok krajského súdu podľa § 250ja ods. 3 veta druhá O.s.p. v spojení s § 246c ods. 1 O.s.p. a s § 219 ods. 1 O.s.p. potvrdil.

O náhrade trov odvolacieho konania rozhodol Najvyšší súd Slovenskej republiky podľa § 224 ods. 1 O.s.p., § 250k ods. 1 O.s.p. a § 151 ods. 1 a 2 O.s.p. v spojení s § 246c ods. 1 vetou prvou O.s.p. a to tak, že v odvolacom konaní úspešným žalobcom 1 a 2 náhradu trov odvolacieho konania priznal tak, ako bola písomne vyčíslená t.j. za jeden úkon právnej služby - písomné vyjadrenie zo dňa 22.03.2013 k podanému odvolaniu a to vo výške 130,16 € podľa § 11 ods. 4 vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb (ďalej len vyhláška) vo výške 1/6 výpočtového základu, v spojení s § 13 ods.2 vyhlášky, keďže žalobcov 1 a 2 zastupuje rovnaký právny zástupca a išlo o spoločný úkon ($2 \times 65,08 \text{ €} = 130,16 \text{ €}$). Ďalej bol priznaný na náhradu režijný paušál podľa § 16 ods. 3 vyhlášky vo výške 7,81 €.

Celkom boli priznané žalobcom 1 a 2 na náhradu trovy odvolacieho konania ($130,16 + 7,81 = 137,97 + \text{DPH} = 165,56 \text{ €}$) vo výške 165,56 €.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku opravný prostriedok nie je prípustný